

[H. C. Toft.]

kettinget. Vi er derfor enige med ministeren i, at lovforslag, som ønskes gennemført, må fremlægges meget tidligt i den næste folketingssamling, så de kan få en lang og gennemgribende behandling. Vi har i dag ikke de kommunale organisationers stillingtagen til og hovedsynspunkter på lovforslaget, og ministerens forhandlinger med disse organisationer er jo langt fra tilendebragt.

Jeg vil gerne her på ny rejse spørgsmålet om en høring af lovforslaget hos en del enkeltkommuner af forskellig art og ligeledes af et par amtsråd, så vi virkelig får et indtryk af, hvordan de betragter lovforslaget, og hvilke kommentarer de har til det. Vi ved jo alle, at det, der kommer til udtryk gennem de kommunale organisationer, oftest er udtryk for en fællesindstilling, der ikke belyser alle problemer i de forskellige kommunearter. Vi har vel egentlig et stort behov for, når lovforslaget skal behandles i folketingsudvalget, at have kendskab hertil.

Det konservative folkeparti har tidligere gennem folketingsmand Hans Toft udtrykt ønske om og har også af statsministeren i folketinget fået tilsagn om, at regeringen var villig til at bidrage til en sådan høring på områder, hvor der var behov derfor. Det forslag, vi her har til behandling, håber jeg derfor må komme ind under den kategori af forslag, hvor en sådan høring bør finde sted, og jeg hører gerne, om miljøministeren i dag vil give os tilsagn herom.

Under en sådan høring af kommuner og amter vil det være meget påkrævet at få belyst, hvad de økonomiske konsekvenser af forslaget bliver for kommuner og amter og også for staten. Det er ofte fremhævet, at intet lovforslag bør gennemføres, før man har et klart billede af de økonomiske konsekvenser, herunder også, hvor mandskabskrævende lovgivningen som helhed vil være. Det fremgår imidlertid af lovforslaget, som det er udarbejdet og fremsat, at det formentlig vil koste flere penge end hidtil. Jeg vil gerne her fremhæve, at det næppe kan være forenklingen i forhold til den bestå-

ende lovgivning med henblik på klager og dispensationer og heller ikke decentraliseringen, der er årsag til, at man må forvente stigende offentlige udgifter og en større indsats af offentlig arbejdskraft. Jeg vil derfor gerne rejse spørgsmålet, om vi har råd til en omfattende reform nu, hvor vi alle ønsker at spare i den offentlige sektor. Forenklingen og decentraliseringen af beslutningerne, hvor man udskyder et eller flere led, må formentlig indebære besparelser, og det er jo muligt, at vi derfor nu skulle koncentrere os om denne ende af lovgivningen, indtil vi får bedre råd.

Men jeg håber som nævnt at få et tilsagn fra ministeren om, at vi lader forskellige kommunetyper udtale sig om forslaget, herunder også om omkostningerne.

Ved denne lejlighed skal vi jo holde os til det principielle i forslaget. Jeg skal derfor udover det fremførte kun fremhæve, at det konservative folkeparti ikke er indstillet på at udvide ekspropriationsadgangen for kommunerne, og jeg har noteret mig, at ministeren også fremhæver, at den ekspropriationsadgang, som lovforslaget indebærer, ikke er en udvidet adgang i forhold til den adgang, der eksisterer i dag ifølge den bestående lovgivning.

Ved gennemgang af lovforslaget har vi på forskellige områder indsigelser at gøre, som også andre ordførere har været inde på, der efter vor opfattelse bedst kan tages op under udvalgsbehandlingen til en nærmere belysning.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at en gennemførelse af loven vil medføre en lang række konsekvensændringer i andre love, herunder også i den lov om region- og landsplanlægning, som lige er trådt i kraft. Det kunne tyde på, at man er begyndt fra den forkerte ende, og at det var nærværende lovforslag, der skulle have været den første etape, således som det også blev fremført fra kommunal side sidste år. For at få det tilstrækkelige overblik over den sammenfaldende lovgivning må det være nødvendigt, at der ved en genfremsæt-